

אמרתי לכם

רבותי! אני מבקש קצת התחשבות ב מצבה הקשה של הממשלה. באמת, יש גבול לכל התעללות. כל המאמרים האלה בנוסח „אהא! אמרתי לכם“, המתפרסמים מדי יום שני וחמישי בעיתונות, רק מעכירים עליה את רוחה. תפסיקו את זה. הממשלה זקוקה בימים אלה לאמונו ועידודו של העם, כדי להוציא אותו מתוך הבוז שלתוכו היא הכניסה אותו, וכל ה התגררות האלה, כל קריאות הניצחון של הצודקים, רק מרגיזים אותה. אני מבקש מכם לגרות קצת אכירות. זה נכון שהממשלה שגתה. זה נכון ש היא לא שעתה לעצות הטובות שהשאנו לה, בעניין שיחרור מרכבת הממשלה מ הגלגל החמישי הזה ששמו גחל. זה נכון שהיא לא שמעה בקולנו, כאשר התחנונו לפניה לצלל כל יוזמת שלום הנקרות ב

דרכה. זה נכון שלא הצלחנו להחזיר ל ראשה את ההבדל העצום בין יותר מרצון על שטחים כבושים לבין נסיגה-כפויה מ הם. זה נכון שמדיניות „הצפייה שלטון“ פשטה את הרגל ומדיניות „האף שעל אדמה ללא שיחות שירות“ פרחה בעשן. וזה נכון שהצעת רוג'רס, שאותה נאלצה עכ שיו הממשלה לקבל, כוללת את מרבית ה עצות הטובות שניתנו לה על ידי התברנים ועוקרי ישראל למיניהם במשך שלוש השנים האחרונות. טוב, בסדר, צדקנו. אבל רבותי, קצת אכירות, מעט טאקט כלפי אדם שטעה ו מנסה לחזור בתשובה, תפסיקו את טפחות השכם הצמיות האלה של „אני צדקתי“. אדם החליק על קליפת בננה ואתם עוד אומרים לו „אמרתי לך שתהרוג“ זה ב אמת מרגיז.

באחד מספריו של עגנון מוכיח רבי את העגלון המצליף בסוסו במשפט: „למה זה תצליף בוז לא די שהוא סוס?“

הסכם חשאי

אחד התנאים החשאיים שנקבעו בהפסקת

האש בין ישראל ומצרים הוא ששני ה צדדים יורשו לדבר בשם „החיליים ב תעלה“, ולהשתמש בהם כנימוק משכנע ו סופי בחזית הוויכוחים הפנימיים.

ציד המכשפות

כאשר איזה „בדרן ממוסחר“ פוטר לפני זמן-מה מגלי צה"ל, בגלל פעילותו הפוליטית מחוץ לתחנה, ובתירוץ מנוחן שתוכן יתנו „מיצתה את עצמה“, תיראתי לעצמי שזו רק התחלת ההליך מסוכן, אשר מגמתו להרחיק את עובדי התקשורת מפעילות פוליטית אופוזיציונית. אך מעולם לא העליתי על דעתי את האפשרות שהקורבן הבא בציד-מכשפות זה יהיה ד"ר חיים יחיל, יו"ר המועצה הציבורית של רשות השידור. מסתבר שנסיונותיו הגלויים של ד"ר יחיל להקים „ועד פעולה על-מפלגתי לפעילות ציבורית מקיפה נגד הנסיגה“ עוררו התמרי מרות בחוגי הממשלה, ובעיתון „דבר“, ה מקורב לחוגים אלה, הופיעו כבר רמזים ראשונים לפיהם עשוי ד"ר יחיל להתפטר. ח"כ אורי אבנרי אפילו דרש זאת מעל דוכן הכנסת. עדיין לא ברור אם מר יחיל יאות להתפטר מרצונו, או ששר-החינוך, ב אחראי מטעם הממשלה על ענייני רשות השידור, יאלץ לשחררו מתפקידו בטענה שד"ר יחיל „מיצה את עצמו“.

בתשובה לשאלת כתב „ידיעות אחרונות“ אמר מר יחיל שאין הוא רואה סתירה בין תפקידו כיושב-ראש המועצה הציבורית של רשות השידור ובין פעילותו האופוזיציונית. ובגקודה זו, רבותי, אני חייב להסכים עם

ד"ר יחיל, ולצאת להגנתו, אף כי אינני שר תף להשקפותיו הפוליטיות. אמנם תנועת ארץ-ישראל-השלמה, שד"ר יחיל נמנה על מנהיגיה, מתנגדת למדיניותה המוצהרת של הממשלה, וקשה להניח שהיא מבטאת יותר מאשר את דעתו של מיעוט מבוסס בקרב הציבור האחראי, אך אין זאת אומרת עדיין שמיעוט צעקני זה אינו רשאי לפעול בכל הדרכים הדמוקרטיות, כדי ל שכנע את הרוב בצידקת השקפותיו. אדרבא ולהיפך, כמו שאומרים. לא רק שאינני רואה כל סתירה בין פעילותו ה אופוזיציונית ובין תפקידו הציבורי — לדע הממלכתיים, שעליהם הוא ממונה. להביע את דעותיו גם באמצעי התקשורת הממלכתיים, שעליהם הוא ממונה. כל נסיון לסגור בפניו את המיקרופונים של „קול ישראל“, ולהסתיר אותו מעיני מצלמות הטלוויזיה הישראלית, אינם אלא נסיון מעורר-ראגה לדיכוי חופש-הדיבור. על הממשלה לדעת שאין הד"ר יחיל בודד במאבקו למען חופש-הדיבור, וזכותו של ה אורח לפעילות פוליטית הן-פרלמנטרית. פיר טוריו של ד"ר יחיל, בתירוץ שפעילותו ה ציבורית במסגרת רשות-השידור הגיעה ל סיומה הטבעי, ישמש לכולנו אות-אזהרה. שכן, היום ד"ר יחיל, ומחר — מי יודע? אולי יסתמו גם את פיו של הפרשן המדיני, חיים הרצוג, רק משום שגם הוא בעד מדינה פלסטית.

חשבון עובר ושב

מקום המיפגש

הממשלה מתלבטת בעניין קביעת מקום המיפגש לשיחות בין ישראל ומצרים. למה לא תציע הממשלה את קהיר כ מקום המיפגש האידיאלי? אם המצרים לא יקבלו את ההצעה, הם יעמדו במצב מבין, נוכח הגיססה היפה שלנו, אם הם יסכימו שהשיחות תערכנה

בבירת מצריים

בבירת מצריים — מה טוב. (א) קהיר נמצאת במרחק של פחות מ שלוש שעות טיסה מכל מרכזי הסיכסוך, ונקודה זו, משום-מה, נראית חשובה מאד בעיני אבא אבן. (ב) מר אבן מכיר היטב את רחובות קהיר, ולפחות קיים סיכוי שגם הוא לא ילך לאיבוד בדרכו לשיחות-השלום. היינו יכולים גם להציע את הארטום, כ מקום מיפגש מתאים לשיחות בין ישראל ו מצרים. אבל למה להחריק את הסיכסוך? עמוס עוז

הגיון ברזל

המתנגדים להסכם הפסקת-האש בחזית ה תעלה טוענים בערך כך: נכנסנו לתוך מלכות שטנית שנאצר פרש לרגלנו. אין ספק שנאצר ינצל את ה 90 יום האלה כדי לחזק את מערף-ההגנה שלו ב חזית סיני וברגע שהוא יסיים את המלאכה,

אסור להחמיץ

אם אתה לא יודע מאין באת ולאן אתה הולך, אם אינך יודע לשם מה אתה ח, אם אתה נתקף לפעמים בעצבות חסרת פשר, אם אין לך חשק לקום בבוקר ו

עוד בעייה

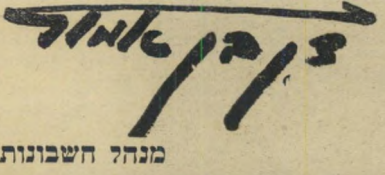
אפשר להשתגע מהערבים האלה! עוד לא ישכנו לדבר אתם באמצעות יארינג (כמו שני ילדים בברגו. תגיד לו שהוא לא ידבר אלי!). עוד לא התרגלנו לרעיון ה נסיגה, ובודאי שעוד לא התחלנו לסגת מ השטחים, והנה יורדת עלינו עוד פצצה. גנראל מוסטפה טלאס, הרמטכ"ל הסורי, הזהיר כי נסיגת ישראל מן השטחים ה כבושים ללא קרב תהווה עלבון לאנשיו. זו באמת בעייה שלא חשבנו עליה. אבל במעט מעוף וטיפה של רצון-טוב ניתן, נדמה לי, לפתור גם אותה. אנחנו יכולים, תוך כדי נסיגה מסיני, למשל, להשאיר בצידו הדרך את כל כלי הרכב המקולקלים של צה"ל, טנקים שייצאו מכלל שימוש, וחלמים מפורקים הממלאים עתה את מחסני הגרוטאות שלנו, גיפים שנהרסו בתאונות-דרכים ומשאיות רוסיות, שאין לנו חלקי-חילוף עבורן.

עמוס עוז

ברגע שהוא ירגיש את עצמו חזק, הוא יבטל את הפסקת-האש ויפתח בהתקפה. האנשים הטוענים כך יוצאים מתוך הנחה שהאויב נוהג בהגיון שלנו, וזה רק מוכיח עד כמה הם לא מכירים את המנטאליות של האויב. הטיעונים שלהם היו יכולים להיות מכירים, לו היה לנו עסק עם אויב נור מאלה. אבל מה יקרה אם יתברר שהוא לא נורמאלי והמצרים רוצים באמת בשלום?

לעשות שוב את מה שאתה עושה יום יום, אם אינך יודע איזה טעם יש לחיים המחור רבנים האלה, בקיצור: אם אתה נמצא על סף היאוש — אני מציע לך לקרוא ב עיון רב את ספרו של ויקטור פרנקל „ה אדם מחפש משמעות“ (הוצאת דביר). אני לא בטוח שזה יעזור, זה גם לא יזיק.

מובן שאת כל הגרוטאות האלה נשרוף, ופה ושם נכניס להן פגיעה ישירה מקרוב. מכל מקום, האפקט שיתקבל מצילום-אוויר יהיה שצה"ל נסוג תוך אבידות כבדות. ואם זה לא מספיק, אפשר גם לפזר בכל רחבי סיני את רבבות הנעליים שהמצרים השאירו. מה עוד אפשר לעשות בשבילך, גנראל מוסטפה טלאס? התפאורה על חשבוננו, ה צילומים על חשבוננו. פה ושם נפזר כמה בובות מחלון-ראווה, שאותן נלביש בבגדי צה"ל. תוך כדי נסיגה נרים את הידדים כשהצלמים שלנו יצלמו בשבילכם את סרט „הנצחון הערבי במיזביר“.

מנהל חשבונות

חיילינו בפוטומאק

ברשימה בשם „אור אדום“ (ידיעות אחרונות, 14.8.70) מתמלא מר ישעיהו בן פורת זעם נגד ממשלת ארצות-הברית ו נשיאה ניקסון, על „העיות השירותיות וה גס שנעשה בתשובת ישראל על הצעת השלום ועל חוסר-התגובה נוכח הזות ה יליים“.

הנשיא הנכבד, הוא כותב, מתעלם גם מן העובדה העצובה שכמה מאות בחורים ישראלים שילמו בחייהם או בפצעייהם עד סוף החיים, את מחיר איהם-מקבר בתעלת סואץ, שסגירתה משמשת קודם כל ומעל לכל את האינטרסים הגלויים והיועדים של אר צות-הברית.

חבל שמר בן-פורת לא טרח להודיע לפני שלוש שנים את החדשות המזועזעות האלה לחיילי התעלה. עד עכשיו האמנו שאנחנו מפציצים את מצריים כדי להגן על החיילים שלנו בתעלה, הושבים שם כדי להבטיח את עצם קיומה של המדינה. ופתאום מס ביר לנו מר בן-פורת שהחיילים שנפלו שם כדי להגן על האינטרסים הגלובאליים של ארצות-הברית, שעבורם אני לא מוכן לעלות אפילו על קוץ, שלא לדבר על מוקשים.

נדמה לי שהגיע הזמן להפסיק לנפנף ב „בחורינו“ ו „מתניו“ קלף במשאומתן פו לטי. אולי מר בן-פורת קיבל יפוי-כוח לכתוב בשמם, אולי הוא שומע את דמם הוועק מן האדמה. אני שומע רק קול דממה דקה.

חולירע עליר!

או שהרוסים מתחילים לפגור. או שמסת מן שיפור מסויים ביחסי ברית-המועצות-ישראל. קחו למשל את מגיפת החולירע, הפוקדת עכשיו את ברית-המועצות. מקור המגיפה כנראה במצרים. זה גם מתקבל על הדעת. החולירע תמיד הרגישה שם כמו בבית. מה מונע מברית-המועצות להפיץ ש מ עה שישראל משתמשת באמצעי-מלחמה ב קטרילוגיים? היא יכולה להגיד, נאמר, ש ימים מספר לפני הפסקת-האש פיזרו משר תי האימפריאליזם חיקידי-חולירע מעל המו ני העמלים של מצרים. מאמר אחד או שנים בפראבדה. שייכתבו עליידי אנשי מדע סובייטיים מהוללים, ויוכיחו שהיהו דים תמיד הפיצו את מגיפות הדבר והתו לירע באירופה, יסגור עלינו את עניבת החנק. מי יעז לפקפק ביושרם של אנשי מדע סובייטיים? או למה שותקים הרוסים? מה מעכב בעדמ? אולי זה חלק מעיסקת-החבילה בין שתי המעצמות? הרוסים לא יגלו שהיהודים

ביקורת חיובית

בתוכנית „מוקד“ ביום החמישי שעבר רואינו בטלוויזיה העיתונאים יוסף חריף מ „מעריב“ וחגי אשד, מ „דבר“.